

Šis ir tālruņa zvans jums

Bīskaps Ričards C. Edžlijs
pirmais padomnieks prezidējošā bīskapībā

Mēs tagad aicinām jūs mobilizēt savus priesterības kvorumus atbildei tiem nodarbinātības un finansiālajiem izaicinājumiem, ar ko saskaras mūsu Baznīcas locekļi.

Mani priesterības brāļi, pēdējos gados mēs esam pieredzējuši daudz avāriju un dabas katastrofu visā pasaulē. To starpā ir bijušas viesuļvētras, milzu ugunsgrēki, zemestrīces un postoši cunami.

Baznīca ir reaģējusi uz šīm un daudz citām nelaimēm brīnumainā veidā. Baznīcas locekļu grupas ir tikušas nekavējoši organizētas, lai dotos un palīdzētu cietušajiem. Visi viņi jutās labi, apzinoties, ka viņi ar savu kalpošanu svētīja citu cilvēku dzīvi.

Bieži vien cilvēki, kuri nepieder pie mūsu ticības — citu baznīcu locekļi, glābšanas organizācijas, valdības un ziņu pārstāvji — atzīmē, cik ātri Baznīca ir spējīga mobilizēt tik daudz cilvēku, kuri ir gatavi palīdzēt. Viņi jautā: “Kā jūs to panākat?” Atbilde uz šo jautājumu var būt pavisam vienkārša: „Mēs esam sagatavojušies, mums ir organizācija, mums ir līdzjūtība un žēlsirdība.” Parasti ir vajadzīgi tikai pāris tālruņa zvani no vadošajiem pilnvarotajiem vietējiem vadītājiem, lai mobilizētu simtus, dažreiz pat tūkstošus cilvēku, kuri dotos glābt savus nelaimē nokļuvušos brāļus un māsas.

Šovakar es vēlētos runāt par cita veida izaicinājumu, uz kuru mums ir iespējas atbildēt, un, brāļi, *šis ir tālruņa zvans jums*. Šis izaicinājums nav viens no dabīgi izraisītajiem; tomēr tā iespaids ir reāls un tiek sajūts visā pasaulē. Un laikā, kad mēs optimistiski raugāmies uz nākotni, mēs turpinām — kā mēs to jau esam darījuši desmitiem gadu — atbalstīt pamata principu, ka mēs esam sava brāļa sargi.

Elders Roberts D. Heilzs nesen atzīmēja: “Ekonomiskie mākoņi, kas jau ilgu laiku biedēja pasauli, tagad pilnībā jau ir virs mums. Ekonomiskās vētras iespaids uz mūsu Debesu Tēva bērniem šodien kā jebkad agrāk prasa evaņģēlija skatījumu par labklājību.”¹ Bezdarbs un šis finansiālās vētras ekonomiskās grūtības skar ikvienu stabu un ikkatru draudzi visā Baznīcā. Es nojaušu, ka ikviens no mums kaut kādā veidā to ir sajutis, vai nu personīgi vai arī caur savas ģimenes locekļiem, vai radniekiem, vai arī caur kādu, ko mēs pazīstam.

Brāļi, nav nevienas citas organizācijas, kas varētu labāk atbildēt uz cilvēces izaicinājumiem, kā Visaugstākā Dieva priesterība. Mums ir organizācija. Stabu prezidenti, bīskapi, elderu kvorumu prezidenti un augsto priesteru grupu vadītāji — mēs tagad aicinām jūs mobilizēt savus priesterības kvorumus atbildei tiem nodarbinātības un finansiālajiem izaicinājumiem, ar ko saskaras mūsu Baznīcas locekļi. *Uzskatiet to par zvanu tieši jums*. Tagad ir tas laiks atbalstīt, uzmundrināt un palīdzēt mūsu kvoruma ģimenēm, kuras varētu būt nelaimē.

Pastāv milzīgi daudz iespēju, un jūsu iespēja un atbildība ir Tā Kunga resursu organizēšana un izmantošana. Sava kворuma locekļu starpā jūs iespējams atradīsīt tādus, kuri zinās par jaunām darba iespējām, un citus, kuri mācēs meistarīgi rakstīt darba pieteikumus vai palīdzēs sagatavoties intervijai. Neskatoties uz tituliem vai mākām, jūs atradīsīt brālību, kuri ir gatavi nest cits cita nastu.

Prezidents Monsons atklāj stāstu par kādu pensionētu vadošo darbinieku vārdā Eds, kurš ir kā dzīvs piemērs tam, ko var darīt kворuma loceklis. Vienu reizi prezidents Monsons runāja ar Edu un jautāja viņam: „Ed, ko jūs darāt baznīcā?” Viņš atbildēja: “Man bīskapijā ir vislabākais aicinājums. Mana atbildība ir palīdzēt tiem, kuri ir bez darba, atrast pastāvīgu darba vietu. Šogad es esmu palīdzējis 12 saviem brāļiem, kuri bija bez darba, iegūt labus darbus. Es nekad savā dzīvē neesmu bijis laimīgāks.” Prezidents Monsons turpina: „Būdam mazs augumā, mazais Eds, kā mēs viņu sirsnīgi saucām, tajā vakarā stāvēja stalti ar mirdzošām acīm un satraukumā drebošu balsi. Viņš parādīja savu mīlestību, palīdzot tiem, kam tas bija nepieciešams. Viņš atjaunoja cilvēcisko cieņu. Viņš atvēra durvis tiem, kuri paši nezināja, kā to izdarīt.”²

Ir daudz veidu, kā bīskapi un kворuma locekļi var palīdzēt mazināt bezdarbnieku ciešanas un raizes. Fila Auto remonta darbnīca Kentervilā, Jūtā, ir liecība tam, ko priesterības vadība un kворums var paveikt. Fils bija elderu kворuma loceklis un strādāja par mehāniķi vietējā automobiļu remonta darbnīcā. Nelaimīgā kārtā remonta darbnīca, kur strādāja Fils, piedzīvoja ekonomiskas grūtības, un viņiem bija jāatlaiž Fils no darba. Viņš bija izmisis šāda notikumu pagrieziena dēļ.

Dzirdot par Fila darba zaudēšanu, viņa bīskaps, Leons Olsons, un viņa elderu kворuma vadība ar lūgšanām pārdomāja, kā viņi varētu palīdzēt Filam atkal nostāties uz kājām. Galu galā viņš bija kворuma loceklis, brālis un viņam vajadzēja palīdzību. Viņi nāca pie secinājuma, ka Filam bija iemaņas, lai viņš varētu vadīt pats savu uzņēmumu. Viens no kворuma locekļiem piedāvāja savu veco šķūni, ko varētu pārveidot par remontu darbnīcu. Citi kворuma locekļi varētu palīdzēt savākt darba rīkus un piederumus, lai varētu iekārtot jaunu darbnīcu. Gandrīz ikviens no kворuma varētu vismaz palīdzēt iztīrīt veco šķūni.

Viņi savas idejas pārrunāja ar Filu, tad viņi savu plānu pārrunāja ar sava kворuma locekļiem. Šķūnis tika iztīrīts un atjaunots, darbarīki savākti, un viss tika savests kārtībā. Fila Auto remonts guva panākumus un galu galā pārvācās uz labāku un pastāvīgāku vietu — viss tikai tāpēc, ka krīzes laikā viņa kворuma brāļi sniedza palīdzīgu roku. Priesterības kворumi var un tiem vajag ienest izmaiņas.

Daudzas bīskapijas un stabi ir aicinājuši nodarbinātības speciālistus, lai sniegtu bīskapiem un kворuma vadītājiem papildu atbalstu. Nevilcinieties aicināt viņus palīgā.

Daudzās Baznīcas vietās mēs esam izveidojuši nodarbinātības resursu centrus. Šo centru darbinieki ir apmācīti, lai palīdzētu jums jūsu kворuma, draudzes un staba nodarbinātības vajadzību gadījumos. Viņu ciešās attiecības ar darba devējiem varētu būt priekšrocība darba un karjeras veidošanā.

Baznīcas *Deseret Industries* taupības veikali piedāvā nodarbinātības un izglītības iespējas cilvēkiem ar dažādām iemaņām. Tiem, kuriem ir īpašas vajadzības, ir sniegtas rehabilitācijas, apmācības un darbā izvietojšanas iespējas. Kur pieejams, *Deseret Industries* var būt vērtīgs resurss.

Bīskapiem, māsām ir sava loma šajā darbā. Ekonomijas dēļ daudzas mātes saprot, ka ir nepieciešams veidot budžetu un veikt citas dzīves izmaiņas. Dažas pat uzskata, ka ir nepieciešams atrast darbu. Palīdzības biedrības māsas ar savām īpaši apveltītām, līdzjūtīgām sirdīm var palīdzēt. Viņas var palīdzēt noteikt vajadzības trūcīgajiem. Viņas var mācīt. Viņas var pieskatīt bērnus, mierināt, iepriecināt un uzmundrināt. Viņas var radīt izmaiņas.

Tagad, atļaujiet man pateikt dažus vārdus tiem no jums, kuri patlaban esat bez darba. Atbildība par darba atrašanu vai darba uzlabošanu gulstas uz jums. Nepārtraukta vadība nāk no Tā Kunga caur regulāru gavēšanu un lūgšanām. Jūsu kворuma vadītāji, bīskapi, speciālisti un nodarbinātības resursu centra darbinieki palīdzēs jums jūsu centienos. Tomēr mēs baidāmies, ka bieži vien priesterības vadītāji nav informēti par jūsu situāciju. *Stāstiet!* Dariet viņiem zināmu, ka jūs meklējat darbu. Un, bīskapi un priesterības vadītāji, *celieties* un palīdziet priesterības brālībai iesaistīties brīnišķīgajā iespējā būt par īstenu kворuma brālību, brāļa sargu.

Prezidents Gordons B. Hinklijs, būdams Divpadsmit apustuļu kворuma loceklis, teica:

“Es esmu pārliecināts, mani brāļi, ka katrā priesterības kворumā ir pietiekama pieredze, zināšanas, spēks, atbildība, lai palīdzētu attiecīgā kворuma nelaimē nokļuvušajiem locekļiem, ja šie spēki tiek pareizi vadīti.

... Priesterības kворuma pienākums ir iekustināt šos spēkus un iespējas, kas sagatavos trūcīgo Baznīcas locekli, lai tas varētu nepārtraukti rūpēties par sevi un savu ģimeni.”³

1856. gada vispārējā konferencē prezidents Jangs uzzināja, ka divas rokas ratiņu kompānijas, Martina kompānija un Vilija kompānija, ceļoja vēlā rudenī un cieta skarbo ziemas laika apstākļu dēļ Savienoto Valstu rietumu prērijās. Viņš stāvēja kā Dieva pravietis pie kanceles un paziņoja:

“Daudzi no mūsu brāļiem un māsām atrodas prērijās ar rokas ratiņiem, ... un viņus ir jāatved uz šejieni, mums jāsūta viņiem palīdzība. ... Šai kopienai ir jāsniedz viņiem palīdzība un jāatved viņus šeit. ...

Tā ir mana reliģija; tas ir Svētā Gara norādījums, kas man ir, — ir jāglābj šie ļaudis. ...

Es teikšu jums visiem, ka jūsu ticība, reliģija un reliģijas izpausme neglābs nevienu dvēseli no jums mūsu Dieva celestiālajā valstībā, ja jūs neievērosit tos principus, ko es jums tagad mācu. Ejiet un atvediet tagad tos cilvēkus no prērijām.”⁴

Prezidenta Janga aicinājuma rezultātā rati ar mūļiem, kurus vadīja vīri, ar miltiem un citiem produktiem tūlīt pat tika nosūtīti, lai glābtu prērijās grūtā stāvoklī esošos ļaudis.

Brāļi, šis tālruņa zvans ir jums. Šis ir zvans mums. Lai Tas Kungs svēta mūs visus ar tādu pašu degsmi, lai mēs atbildētu uz šodienas zvanu izvest mūsu ļaudis no šīm ekonomiskajām grūtībām, tāpat kā Viņš to izdarīja gadījumā ar rokas ratiņu kompānijām, ir mana lūgšana Jēzus Kristus Vārdā, amen.

ATSAUCES

1. Robert D. Hales, “A Gospel Vision of Welfare: Faith in Action,” *Basic Principles of Welfare and Self-Reliance*, 2009. g., 1.
2. Thomas S. Monson, “To the Rescue,” *Liahona*, 2001. g. jūl. 59.
3. Gordon B. Hinckley, “Welfare Responsibilities of the Priesthood Quorums,” *Ensign*, 1977. g. nov., 85–86.
4. Brigams Jangs, *Deseret News*, 1856. g. 15. okt., 252.